

fasciis quodam, simul cum subacta ioni auctura in aethere aquila dimittitur
que in locum creditur ipsam Princesis animam deferre. Huc leges, Horodiam
qui ad fidem plerumque dicit, ipse eorum, quae stylo elegantis, postquam, atque
ne, qualis historicum dicit, commemorare solet, adolevit. Ipsi
Consecrationem talem tandem subsecutum fuisse, putatis. A. V. Consecratis
inque Deorum numerum adscriptis Principibus amplissimi exhibebantur
Templa namque illis, tanquam veris numinibus, statuebantur. Deinceps quae
na essent sine sacris templa, Flamines quoque, sacerdotes, et sodales
tum colerent: qui nuper in Deorum ansum relatus esset. Unde et passim
storis atque Lapidibus Flamines et sodales, Quirinales, Augustales,
les, Flaviales, Trajanales, Hadrianales, Antoniniani, et aliorum Deorum
variumque sacerdotes nominantur. Nondum finis posthumi honoris. Namque
didissima eorum, qui in Deos relati, imagines ad Deorum formam
eorundemque forma simul, radios nimirum, aspra, fulmina, et alia
tes, summa cum veneratione circumferri soverant. Ne diam: quod
insuper per nomina ac nomina consecratorum Principum iuramenta
sima praestari, ac Sahari carmine cani eodem voluerint. Porro
hoc studio, donec totum illud cum laude decurrere liceret, feliciter
pervenire. Sed cursum fessus desino, atque ad carceres, a quibus
dine rerum dicendarum, quae adhuc restant, territus recurro. Vos
plurimum Venerandi Auditores, ipsi perspicitis: quam late mihi
teat: in quo pergere possem, si ratio temporis et aurium vestrarum
permitterent. Certe ego ~~post~~ maiestatis librum recitare possem: si
a oratione persequi, quae huc pertinet, volupe esset. Dum vero
vota, benigna aures vestrae, Auditores, fretus compicio, partem simul respicio
ad litus lymbam meam pedo: ne ulterius Vobis molestus sim. Digi ego enim
no cura fabricate aurium vestrarum de re proposita, et ita quidem digi: ut
iam de praecipuis funerandi ritibus, qui apud Romanos potissimum
rant, inter Vos omnes constat. Digi enim, quae ante funerationem; digi
funeratione; digi denique, quae post funerationem apud Romanos fieri
Vos ego, quod superest, iam compello, atque pro: annon tota illa funeratione
minime splendidissima fuerit, magnificentiam et ipsa mirandam
tautis: res fabula est. Vosque et ipsimet tacite quasi sententiam meam
re videmini. Non itaque scribere me possum: quia totus in admirationem
tionis hoc calce rapiat, maximeque sonora voce exclamem: O splendorem
aero satis celebrandum! O magnificentiam ad ferros usque nepotes
dam!